

ΛΙΓΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Αισθήματα διαρκείας μόνο λίγων ημερῶν ...
— πὸν ἀνήμπορα νὰ ἐπιβληθῆτε στὰ πεζὰ
τὰ γεγονότα, σβεῖτε ἀνάμεσα στῆς ζωῆς
τὶς καθημερινὲς συνάφειες κι' ἐναλλαγές.

Αισθήματα τυχαίως προκαλεσμένα
ἀπὸ δυὸ μάτια ἐκφραστικά, γαλανὰ ἢ μαῦρα ...
ἓνα ἠδύπαθο χαμόγελο
δυὸ ἄλικων χειλιῶν ... ἢ κάποιο κίνημα
γεμᾶτο χάρι, τοῦ κορμιοῦ ἢ τοῦ κεφαλιοῦ ...

Δὲν μοιάζετε καθόλου μὲ τὰ αἰσθήματά μου
τᾶλλα — τὰ αἰσθήματα τὰ συγγενῆ τοῦ πάθους.

.

Στιγμαῖα τῆς ὑπάρξεώς μου ἐξωραΐσματα,
στιγμαῖοι τῆς λήθης κομισταὶ στὲς ἀνεκπλήρωτες
ἐπιθυμίες μου καὶ στοῦ ιδεώδους μου
τὴν ἀναζήτησι· σὲ σᾶς (ὅσα διετήρησεν
ἡ μνήμη μου) στρέφεται ἀπόψι ἢ σκέψις μου
συγκινημένη.

Τὶ ἂν περνᾶτε κι' ἀργοχάνεσθε
στὸ ὑποσυνείδητό μου μέσα — ἀφίνοντας ἀνάλαφρες
γραμμὲς καλλιτεχνίας στὸ εἶναι μου.

17 Αὐγούστου 1929.

Γ. Α. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ